

Levensgenieter met d

Goed nieuws voor de fans van Deheleboel. De eerste cd-single van de popgroep ligt dit najaar op de planken. Om welk nummer het gaat is nog niet bekend, maar uiteraard wordt het een Groningstalig lied. Grunneger klanken die straks in Zeeland en Limburg over de toonbank gaan, dat is ongekend. Erwin de Vries is dan ook maar wat trots op die single. De leadzanger uit Meeden hoopt natuurlijk op een enorme verkoop. Aan de andere kant heeft hij ook geen zin om straks als een bekende Nederlander iedere avond maar weer op te treden. Hij heeft geen zin om zo geleefd te worden en moet bovendien rekening houden met zijn gezondheid. Orde en regelmaat zijn belangrijk voor hem want nog altijd ligt de ziekte ME, het chronische vermoeidheidssyndroom, op de loer. Erwin de Vries, dertig jaar oud, is een levensgenieter. Maar wel eentje met een ijzeren discipline.

▲ Erwin de Vries en Sandra Schooneveld poseren in Le Jardin. De zanger hoopt op een prima verkoop van de cd Haim en ook van de single die in het najaar uitkomt. Minder trek heeft De Vries in een tijtstenleven waardoor hij kriskras door het land moet toeren.

moest echt gaan liggen. Het bleek uiteindelijk om ME te gaan.”

Door **Marcel Looden**

Nooit had hij problemen met zijn gezondheid gehad. zijn leven was tot dan toe betrekkelijk rimpelloos verlopen. Opgegroeid in Sappemeer, op zijn zesde zijn eerste gitaar als verjaardagscadeau. Hij was altijd aan de muziek blijven hangen, was later ook zelf teksten gaan schrijven. Tijdens zijn studie had hij Sandra ontmoet. Zij bleek behalve zijn grootste schat ook een goed zangeres te zijn. In 1993 hadden ze met andere musici Deheleboel opgericht, vier jaar later was zelfs de eerste cd verschenen. En nu zomaar die ziekte.

„Hij is de zaak langzaam op gaan bouwen”, vertelt Sandra, Winschotense van origine. „Heel re-

gelmatig leven, geen gekke dingen meer dat kon niet meer. Het leek vorig jaar v te gaan toen de volgende klap kwam. kwam ook heel hard aan. Binnen en was Erwin vrijwel geheel verlamd, hij welijs meer lopen. Sandra: „Ik heb h delijk in de auto gezet en naar de dokte en daar gezegd dat ik hem niet mee te men voordat ze hadden ontdekt wat e Bij Erwin werd het Guillain-Barré vastgesteld, een door een virus ver spierziekte. Hij belandde in het zie Groningen en lag daar drie maanden volgden drie maanden van revalida Beatrixoord in Haren.

Het was een vreselijk tijd voor hen be dra dagelijks twee maal naar het zieke der haar werk en de zorg voor het kind wanhopig trachtte beter te worden

Erwin was gisteren de gast van de Zomertoer en natuurlijk was Sandra bij hem. Sandra Schooneveld, zangeres van Deheleboel en al vele jaren zijn partner. Ze vertelden openhartig over de moeilijke periode in hun leven. Een periode die in 1998 begon. „Ik werd toen plotseling ontzettend moe”, aldus Erwin. „Ik kon helemaal niets meer,

nrijver Erwin de Vries: De muziek heeft mij gered

Genieter met discipline

de Vries en Sandra Schooneveld poseren in Le Jardin. De zanger hoopt op een prima verkoop
Haim en ook van de single die in het najaar uitkomt. Minder trek heeft De Vries in een druk ar-
ven waardoor hij kriskras door het land moet toeren.

Foto: Bert Jippes

cht gaan liggen. Het bleek uiteindelijk
gaan."

Marcel Looden

nd hij problemen met zijn gezondheid
ijn leven was tot dan toe betrekkelijk
os verlopen. Opgegroeid in Sappemeer,
esde zijn eerste gitaar als verjaardagsca-
j was altijd aan de muziek blijven han-
later ook zelf teksten gaan schrijven.
zijn studie had hij Sandra ontmoet. Zij
halve zijn grootste schat ook een goed
te zijn. In 1993 hadden ze met andere
heheleboel opgericht, vier jaar later was
eerste cd verschenen. En nu zomaar die

de zaak langzaam op gaan bouwen", ver-
dra, Winschotense van origine. „Heel re-

gelmatig leven, geen gekke dingen meer doen,
dat kon niet meer. Het leek vorig jaar weer goed
te gaan toen de volgende klap kwam." Die klap
kwam ook heel hard aan. Binnen enige dagen
was Erwin vrijwel geheel verlamd, hij kon nau-
welijks meer lopen. Sandra: „Ik heb hem uitein-
delijk in de auto gezet en naar de dokter gebracht
en daar gezegd dat ik hem niet mee terug zou ne-
men voordat ze hadden ontdekt wat er was."

Bij Erwin werd het Guillain-Barré syndroom
vastgesteld, een door een virus veroorzaakte
spierziekte. Hij belandde in het ziekenhuis in
Groningen en lag daar drie maanden, daarna
volgden drie maanden van revalidatie in het
Beatrixoord in Haren.

Het was een vreselijk tijd voor hen beiden. San-
dra dagelijks twee maal naar het ziekbed en ver-
der haar werk en de zorg voor het kind. Erwin die
wanhopig trachtte beter te worden. „Ik heb

Negen strippen voor:

Erwin de Vries

1 Maaltijd: lasagne
van Sandra

2 Vakantieland:
Griekenland

3 Huisdier: twee rode
katten

4 Boek: de
Graanrepubliek

5 Televisie: TV Noord

6 Politiek: volg ik
steeds meer

7 Sport: voetbal

8 Vervoermiddel: auto

9 Motto: snaaien wast
snaaien kinst

nooit aan de dood gedacht
toen ik daar lag. Ze hadden
ons wel verteld dat het zo-
ver niet zou komen. Maar
het was wel vreselijk na-
tuurlijk. Ik heb in die tijd
veel teksten bedacht,
die zijn ooit te horen op
cd's. Ja, de muziek
heeft me gered in die
periode."

Bijna een jaar gele-
den kwam hij weer
thuis. Een onverge-
telijke dag waarop
ze als het ware aan
een nieuw leven
begonnen. Een
leven, dat er an-
ders uitzag en
nu nog altijd
anders uitziet.
Orde en regel-
maat heersen
in hun huis
in Meeden.
Veel rust,
minimaal
acht uur
slaap,

goed en regel-
matig eten en de condi-
tie op peil houden bij de plaatse-
lijke voetbalclub, dat alles om ME te we-
ren. Het valt niet altijd mee om die discipline op
te brengen want Erwin is een levensgenieter.
„Maar ik weet dat ik na een avondje flink door-
zetten niets waard ben. Sandra kan het wel aan,
ik niet meer."

Maar ondanks die beperkingen zijn ze geluk-
kig. Ze hebben elkaar en hun kind, ze hebben hun
baan, hij als psychiatisch verpleegkundige, zij
in de zwakzinnigenzorg. En ze hebben natuurlijk
hun passie voor de muziek. Hun tweede cd, getiteld
Haim, ligt sinds enige maanden in de winkel
en vorige week zorgden ze voor een prima stem-
ming in de studio van Radio Tour de France.
Toerartiesten uit het vlakke Oldambt die de
klimgeiten in Frankrijk muzikaal begeleiden, dat
is toch prachtig. Erwin geeft toe dat al die belang-
stelling zijn ego streelt. Maar hij zegt er meteen
bij dat het plezier altijd voorop zal blijven staan
en dat hij niet van plan is zich ooit de kop gek te
laten maken. Hij heeft geleerd dat succes heel
betrekkelijk is.

GD 21-7-01